

بسم الله الرحمن الرحيم

(ترجمه)

ای سربازان در ارتش‌ها، آیا از قهرمانان غزه - که در از بین بردن یهود از شما پیشی گرفتند- عبرت نمی‌گیرید؛
آنانی که در میان سربازان یهود ترس ایجاد نمودند؟ پس منتظر چه هستید؟!

(خطبه اول)

(سخنرانی روز جمعه استاد احمدالقصص که در روز تحسن همبستگی با مردمان غزه صورت گرفت)

خطبه اول:

الحمد لله ثم الحمد لله سپاس پروردگاری را که ما را به این راه هدایت نمود و اگر او هدایت نکرده بود، هرگز راهیاب نمی‌شدیم! گواهی می‌دهیم که جز الله معبودی نیست، او واحد ولاشریک است! گواهی می‌دهیم که محمد صلی الله علیه وسلم بنده، فرستاده، برگزیده و دوست اوست که او را با هدایت و دین حق فرستاد تا بر تمام ادیان غالب شود؛ اگرچه ممکن دوست نداشته باشند! ای بارالها، بر محمد صلی الله علیه وسلم، اهل بیت، اصحاب و تمام کسانی که تا روز جزا به رهنمایی‌اش رهنمون و به سنت او چنگ زده اند، درود و سلامتی عطا کن!

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تُقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ [آل عمران: 102]

ترجمه: ای کسانی که ایمان آورده‌اید! از الله پروا کنید آنگونه که سزاوار تقوا اوست و نمیرید، مگر این که مسلمان باشید.

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ [نساء: ۱]

ترجمه: ای مردم! از پروردگارتان پروا کنید، آن کس که شما را از یک نفس آفرید و همسرش را نیز از (جنس) او آفرید و از آن دو، مردان و زنان بسیاری را (در روی زمین) پراکنده ساخت و از الله که (با سوگند) به او از یکدیگر درخواست می‌کنید، پروا کنید و (نسبت) به ارحام نیز تقوا پیشه کنید (وقطع رحم نکنید) که خداوند همواره مراقب شماست.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ [حشر: ۱۸]

ترجمه: ای مؤمنین از الله متعال پروا کنید باید هرکسی ببیند برای فردا چه تقدیم نموده است؛ بدون شک الله متعال به آنچه انجام می‌دهید آگاه است.

اما بعد: ای مردم! ای مؤمنین! ای کسانی که آرزوی ادای نماز در مسجدالاقصی را دارید! ای کسانی که می‌خواهید برادران‌تان را در غزه یاری رسانید؛ اما میان شما و آنان موانع واقع شده است! ای بندگان پرهیزگار الله! الله سبحانه و تعالی در کتاب عزیز خویش چنین می‌فرماید:

﴿فَلْيُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَشْرُونَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ وَمَنْ يُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيُقْتَلْ أَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا

عَظِيمًا﴾ [نساء: ۷۴]

ترجمه: باید در راه الله (متعال) با کسانی که زندگی دنیا را در بدل زندگی آخرت خریدند، بجنگید و کسی که در راه الله بجنگد و کشته شود و یا این که پیروز گردد، به زودی پاداش بزرگی را به او می دهیم.

﴿وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ

الظَّالِمِ أَهْلِهَا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ نَصِيرًا﴾ [نساء: ۷۵]

ترجمه: شمارا چه شده است که در راه الله برای (نجات) مردان ضعیف، زنان و اطفال که می گویند پروردگار ما را از این دیاری که اهلش ستمگر هستند، بیرون کن و برای ما از نزد خود سرپرست و یابوری قرار ده کارزار نمی کنید؟

﴿الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ

ضَعِيفًا﴾ [نساء: ۷۶]

ترجمه: کسانی که ایمان آوردند، در راه الله (سبحانه و تعالی) مقاتله می کنند و کسانی که کافرانند، در راه طاغوت می جنگند؛ پس با دوستان شیطان بجنگید، بدون شک مکر شیطان ضعیف است!

بی تردید مفاهیم جهاد که این آیات بزرگ مانند بسیاری از آیات دیگر در بردارد، اندکی از مزه و لذت آن ها را طلوع صبح هفتم اکتوبر (روز حمله ی حماس بر یهود) برای ما چشاند. این لذت را بعد از سال ها محرومیت توسط حکام ستمکار و فاسد، دربان های غرب در سرزمین های مان و قدرت طلبان چشیدیم. اندکی از لذت آن را زمانی چشیدیم که گروهی از قهرمانان با امکانات اندک؛ اما با ایمان، عزم، اراده، شوق بهشت و آروزی بسیار به نصرت اسلام سپه کردند.

در یک صبح مبارک امت اسلامی وجد نصرت را احساس کرد و دانست که امت شیران و قهرمانان است. امت فهمید رژیم یهود که شکست ناپذیر پنداشته می شد، خانه ی عنکبوتی بیش نیست و این که رژیم پوشالی است که در صورت استقرار ارتشی از ارتش های مسلمانان؛ بلکه با نیم ارتش با چشم به هم زدن شکست داده می شود. مسلمانان در سراسر جهان از این که اخبار این معرکه ی مبارک و این غزوه ی خوش یمن را شنیدند. بعد از این که نزدیک بود وسوسه های شیطان رژیم یهود را به فراموشی دهد، توقع داشتند که جوانمردی در قلب صاحبان منصب خطور کند؛ اما صاحبان منصب اصلاً مرد نیستند؛ بلکه زنان امت اسلامی شجاع تر و جوانمردتر از شما هستند!

ای صاحبان مقام و منصب! اما امت امیدوارست که برخی از فرماندهان ارتش ها تکان بخورند و متذکر شوند که به امت نسبت دارند؛ نه به حاکمانی که امت را به بدترین عذاب گرفتار نمودند. امت انتظار دارد تا ارتش های آن در سراسر جهان به حرکت در آیند و یا حداقل در گوشه ای از گوشه ها برای لبیک گفتن به ندایی و اسلام! و وامت! به حرکت در آیند؛ اما فریاد آن در وادی است که گوش هیچ کس از فرماندهان ارتش ها و سربازان آن تاکنون آن را لمس نکرده است؛ زیرا دل ها غبار آلود شده اند و این که آن ها با خواری و ذلت عادت و در برابر ظالمین و متکبران فروتن گشته اند. این واقعیت را مسلمانان نه قرن می شود تکرار می کنند و امت اسلامی با واقعیت مشابهی روبه رو هست. سرزمین های اسلامی مخصوصاً این مناطق که در اطراف فلسطین و مسجدالاقصی هستند، تکه پارچه و تقسیم شده بودند تا برای منصب و قدرت امراء، پادشاهان و عاشقان منصب برسر آن رقابت کنند. امت در میان مغرضینی که غیر از رقابت بر سر قدرت و تکبر و ظلم در زمین هیچ هدفی ندارند، پراکنده شده است. در مصر حاکمانی بودند که خود را خلفای فاطمی می پنداشتند.

آن‌ها ملقب به عبیدیان بودند که در مصر حکمرانی می‌کردند و مسجد الاقصی را با قلمرو خود منضم کرده بودند. سرزمین‌های شام میان امراء و سلاطین تقسیم شده بود. بنابراین، راه فراروی ارتش انبوه فرنگی هموار گشت تا از غرب اروپا هجوم آورده و سرزمین‌های مسلمین را تکه پارچه کنند و شمال سرزمین‌های شام و سواحل آن را اشغال کنند تا این‌که به مسجد الاقصی رسیدند. در آن جا لشکر فاطمیون با پیش روی بی‌خردانی که پرچم صلیب را بلند کرده بودند شکست خوردند؛ در حالی که امراء و سلاطین از فرستادن کمک برای نجات الاقصی عاجز ماندند. نتیجه این شد که هفتاد هزار نفر از اهل قدس در آنجا به خون کشیده شدند. آن جنایت کاران مسیحی خون هفتاد هزار مسلمان را در مسجد الاقصی ریختانند، دست و پای شان را قطع نموده و شکم‌های آن‌ها را دریدند. در خون غوطه‌ور شده و گوشت‌های انسان را خوردند.

ارتش‌ها کجاستند؟ امیران و سلاطین کجایند؟ ده‌ها سال گذشته و آن‌ها هنوز بر سر اریکه‌ی قدرت و توسعه‌طلبی و مالیات بزرگ‌تر از (مقوقس و لاتاوات) باهم در نزاع هستند. این امت نجات نخواهند یافت؛ مگر این‌که قهرمانان جدیدی از دنبال این حاکمان ذلیل بیرون شوند؛ سپس هم‌چون (اتابک) فرزندان امراء و سلاطینی را تربیت کنند که آن‌ها به حمل رایه شروع نموده و مسئولیت را عهده‌دار شوند. از بزرگ‌ترین آنان عمادالدین زنگی در شمال سرزمین شام بود. وی اولین کسی بود که بر امارتی از امارت‌های صلیبی‌ها حمله نمود که بنام امارت (أدسا) بود. سپس رایه را نورالدین محمود برداشت و جهاد را علیه صلیبی‌ها ادامه داد. بعد از نورالدین محمود رایه را صلاح الدین، قهرمان تاریخ اسلام برداشت؛ کسی که مسلمانان آن را بنام آزاد کننده‌ی اقصی می‌شناسند. کلید گشایش صلاح الدین چه بود؟

کلید گشایش صلاح الدین این بود که دولت عبیدیان در مصر را که گمان می‌کردند فاطمیون و خلفای رسول الله صلی الله علیه وسلم هستند پایان داد. در مصر حاکم شده و آن را تابع دولت خلافت در بغداد ساخت. مصر را به سایر سرزمین‌های اسلامی پیوند داد. مملکت‌ها و امارت‌های صلیبی‌ها را به تنگنا قرار داد تا این‌که فرصت مهیا شده و برای مسلمانان دولت مجاهدی به میان آمد؛ دولتی که دارای ثبات بود و در رأس آن حاکمی قرار داشت که خود را برای الله متعال فروخته و برای نصرت اسلام تخصیص داده بود. صلاح‌الدین با آن یایگان درگیر شده و آن‌ها را در نبرد (حطین) شکست داد. قدس بعد از هفتادسال اشغال توسط صلیبیان دوباره آزاد شد. کار درهمین جا متوقف نشد؛ بلکه بساط صلیبیانی را که حدود دو قرن طرابلس در اشغال شان بود و همیشه بقایایی از آن‌ها در سواحل شامی بودند برچید. بعد از آن مردمی که هیچ‌گاه از پادشاهان نبودند و هیچ وقت از فرزندان امراء نیز نبودند، پرچم را گرفتند. کسانی که لشکر و سربازان در ارتش ایوبی‌ها بودند، روزی غلام و برده بودند؛ اما همان بردگان قهرمانان تاریخ اسلام؛ بلکه تاریخ بشریت شدند. این بود که آن‌ها به عالی‌ترین درجه با صلیبی‌ها مبارزه می‌کردند تا این‌که بدترین جنگ در تاریخ بشریت رونما گردید، همان جنگ مغول بود؛ آنانی که ملیون‌ها نفر را ذبح نموده و یا آواره کردند.

غزوه‌ی مظفر قطز و غزوه‌ی عین جالوت که لشکر به ظاهر شکست‌ناپذیر مغول را شکست داد، به فرماندهی مملوکی بود که با اسلام فرمانده شده و قوی‌ترین ارتش در آن زمان را شکست داد. بعد از آن (ظاهر بیبرس) و بعد از آن (المنصور قلاوون) این شهر شما را آزاد نموده و آن را به دارالاسلام باز گرداند. این‌ها دلیل اند براین‌که امت اسلامی اگر صفوفش پشت سر حاکمانی جمع شود که خود را برای الله فروختند و قصد جهاد و نصرت دین کنند، نصرت می‌رساند. نه در پی کسانی که خود را به شیطان فروختند و بارژیم یهود توطئه می‌کنند و در محاصره‌ی غزه و مردم کرانه باختری با آن مشارکت دارند.

هر مجاهدی را که قصد دارد برای آتش گشودن بر اشغالگران به مرزهای فلسطین برسد، دست‌گیر می‌کنند. چقدر از مجاهدین پیش از رسیدن به سرزمین فلسطین با گلوله‌های سیسی گرفتار شدند؟! و چقدر از مجاهدین توسط گلوله‌های پادشاه اردن پیش از این‌که به مرزهای فلسطین برسند و بر اشغالگران حمله کنند، گرفتار شدند؟! چقدر از مجاهدین که می‌خواستند بر رژیم یهود موشک بزنند،

توسط مدعیان مقاومت گرفتار شده و به محکمه نظامی سپرده شدند؟! چقدر می‌گذرد از این‌که آن‌ها فلسطین را زیر فشار قرار داده و رژیم یهود را حمایت می‌کنند؟! ای برادران! قسم به الله این رژیم نه برای نیرویی ذاتی، نه برای غرور و نه برای قدرتی که دارد ده‌ها سال دوام آورده اند؛ در مورد این گروه الله برای ما خبر داده است، آنجا که فرموده است:

﴿وَلَتَجِدَنَّهُمْ أَحْرَصَ النَّاسِ عَلَى حَيَاةٍ يَوْمَ أَحَدُهُمْ لَوْ يُعَمَّرُ أَلْفَ سَنَةٍ وَمَا هُوَ بِمُزَحِّزِحِهِ مِنَ الْعَذَابِ أَنْ يُعَمَّرَ...﴾ [بقره: 96]

ترجمه: بدون شک آن‌ها را حریص‌ترین مردم بر زندگی خواهی یافت. هر یکی از آن‌ها دوست دارد هزار سال زندگی کند. در حالی‌که اگر هزار سال هم عمر کند او را از عذاب نجات نمی‌دهد.

﴿لَا يِقَاتِلُونَكُمْ جَمِيعًا إِلَّا فِي قُرَى مُحَصَّنَةٍ أَوْ مِنْ وَرَاءِ جُدُرٍ﴾ [حشر: 14]

ترجمه: با شما یکجا نمی‌جنگند؛ مگر در قریه‌های دیوار شده و یا از پشت دیوارها.

آنان ترسوترین مخلوق الله هستند. آنان با هواپیماها، تانک‌ها و تکنولوژی که باداران شان به آن‌ها کمک می‌کنند، دوام نیاوردند؛ بلکه قسم به الله آن‌ها ده‌ها سال با حمایت حکام مسلمانان از آن‌ها و توافق با آن از زمان تأسیس رژیم شان و باتوافق حاکمان مصر، اردن، نجد، لبنان، سوریه و سایر سرزمین‌های اسلامی دوام آوردند. توافق همین‌ها بوده است که این رژیم را امکان بقا داده است. به این دلیل که گروه کوچکی از قهرمانان امت به این رژیم چنین صدمه‌ای وارد کرد که طعمش را در تاریخ شان نچیشده بودند؛ پس چه فکر می‌کنید اگر ارتشی اقدام به قتل کند؟ و چه فکر می‌کنید اگر سرزمینی از سرزمین‌های اطراف فلسطین مرزهایش را برای این‌که مجاهدین در یک صف زیر رایی «لا اله الا الله محمد رسول الله» صلی الله علیه وسلم بر آن هجوم آورند باز کند؟

ای بردران و ای مردم! می‌دانید که در سرزمین مسلمانان ارتش‌های تشکیل شده اند که از حیث امکانات و تعداد از قوی‌ترین ارتش‌های دنیا به حساب می‌آیند؟ آیا می‌دانید که برخی از سرزمین‌های اسلامی قدرتی در اختیار دارند که می‌توانند نه یک ارتش، بلکه چند ارتش را شکست دهند؟ ارتش پاکستان یکی از قوی‌ترین ارتش‌های دنیا هست؛ اما موشک‌های هسته‌ای اش فقط برای صیانت و فخر فروشی هستند، نه برای استفاده در راه نصرت اسلام و مسلمین. سفینه‌ی فضایی نظامی سعودی یکی از قوی‌ترین ناوگان فضایی نظامی دنیاست. ارتش ترکیه جزء ده ارتش برتر دنیاست که هواپیما و تانک می‌سازد؛ اما این ارتش‌ها راه قدس را بلد نیستند. این ارتش‌ها راه فتنه‌های داخلی را خوب می‌شناسند. ارتش سعودی راه یمن و راه حفتر در لیبیا را خوب می‌شناسد. هواپیماهای پیش رفته‌ی امارات راهش به طرابلس غربی و ارتش ترکیه راه آذربایجان و راه لیبیا را خوب شناخته و ارتش پاکستان راه افغانستان را خوب شناخته است تا با امریکایی‌ها در جنگ کمک کند. تمام راه‌ها را می‌شناسند، جز مسیر قدس! چرا؟ ای ترسوها چرا؟!

اکنون حاکمان چوکی‌نشین مورد خطاب نیستند! آنان از ما نیستند و ما نیز از آنان نیستیم؛ بلکه مورد خطابم کسانی اند که کمی از تدین، ایمان، نماز، مردانگی و جوان مردی دارند! کی؟ کی به نصرت دین خود علاقه مند می‌شوید؟ کی علاقه‌ی شهادت در راه الله به شما زنده می‌شود؟ چه قدر از آیات جهاد و شهادت‌طلبی را مرور کردید؟ چند بار مرور کردید که مرگ کسی تقدیم و تأخیر ندارد؟ چند بار این قول الله متعال را قرائت نمودید که فرموده است؟

﴿أَيْنَمَا تَكُونُوا يُدْرِكُكُمُ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فِي بُرُوجٍ مُّشِيدَةٍ﴾ [نساء: ۷۸]

ترجمه: هر جایی که باشید مرگ شما را در می‌یابد، اگرچه در کاخ‌های محکم باشید!

و چند بار این قول الله متعال را قرائت کردید که فرموده است:

﴿وَمَنْ يُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيُقْتَلْ أَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا﴾ [نساء: ۷۴]

ترجمه: کسی که در راه الله مقاتله کند، سپس کشته و یا پیروز شود، بزودی الله متعال برایش پاداش بزرگی می‌بخشد!

شما را چه شده که جز از امریکا از کسی اجابت نمی‌کنید؟ چقدر شنیدید که افسرانی برای اجابت از امریکا که برایشان گفته است صلاحیت حاکم شما به پایان رسیده آن را خلع کنید، برحاکمان شان انقلاب کرده اند؟ آن‌ها را چه شده که ندای امریکا را لبیک می‌گویند و شما ندای پروردگارتان را اجابت نمی‌کنید؟ ندای رب العالمین را که فرموده است:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ...﴾ [انفال: ۲۴]

ترجمه: ای کسانی که ایمان آورده‌اید، برای الله و پیامبر صلی الله علیه وسلم زمانی که شما را برای امور حیات‌بخش فرامی‌خوانند اجابت کنید!

شما را چه شده که به ندای مادران گریان، مردان، زنان و کودکان بیچاره گوش نمی‌دهید؟ آنان که می‌گویند: ﴿رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَهْلُهَا وَاجْعَل لَنَا مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا وَاجْعَل لَنَا مِنْ لَدُنْكَ نَصِيرًا﴾؛ پروردگار ما! ما را از این دیاری که مردمش ستمگر هستند بیرون کن و برای ما از نزد خود سرپرست و مددگاری قرار ده! ﴿[نساء: ۷۵] آیا ندهای امریکا برای اجابت شما سزاوارتر است؟ شما را چه شده؟ این چه داوری است که شما می‌کنید؟! از امت خود خجالت نمی‌کشید؟ از فرزندان تان خجالت نمی‌کشید؟ از برادران تان خجالت نمی‌کشید؟ لطفاً! آیا از همسران تان خجالت نمی‌کشید؟! بدون تقدیم و تأخیر نجوم، شمشیرها و ملت تان را پیش کش می‌کنید؛ در حالی که می‌بینید خون‌های مسلمین ریختانده می‌شود و مسجدالاقصی مورد اهانت قرار می‌گیرد.

لطفاً آیا شما مرد هستید؟! نمی‌پرسم که آیا شما افسر و فرمانده هستید؟ بلکه می‌پرسم آیا شما مرد هستید؟! آیا این چیز است که مردان بدان راضی می‌شوند؟ این درست است که با تنبلان بوده و در اردوگاه‌های خویش پنهان باشند؟ آیا به خوشگذرانی موقت دنیا از قصرها و امتیازاتی که حاکمان ظلم و گمراهی در اختیارشان گذاشتند، راضی شدند؟ شما را چه شده؟ چگونه داوری می‌کنید؟! آیا منتظر این هستید که در این دنیا خالد و ماندگار بمانید؟ آیا انتظار دارید در این دنیا زندگانی ابدی داشته باشید که انتهای ندارد؟ انتظار چه را می‌کشید؟ قسم به الله بعد از شما میلیون‌ها ارتش خواهد آمد که اگر پرچم اسلام در میان شان بلند شود، ارواح خویش را فدای سرزمین اسلام، اقصی، اسلام و امت اسلام خواهند نمود.

ای ظالمان شما چه کار می‌کنید؟! از این رژیم مسخ شده می‌ترسید؟ آیا صبح روز شنبه برای شما عبرت نشد؟ آیا این قهرمانان که در پیشانی‌های تان علامه‌ی ننگ را رسم کردند، برای شما عبرت نبود؟ کسانی که باسینه‌های برهنه و تفنگ‌های دستی شان برای از بیخ کندن رژیم یهود از شما سبقت گرفتند، بر یهود اٹخان نموده، آنان را کشتند و در میان شان وحشت انداختند. آیا برای شما عبرت نبود؟ از کی می‌ترسید؟ از رژیم مسخ شده‌ی یهود یا از حکام خویش که با رژیم یهود توافق کردند؟ یا از امریکا می‌ترسید که مجاهدین در افغانستان بینی اش را به خاک مالیدند؟ از کی می‌ترسید؟ لطفاً سخن الله را بخوانید و بشنوید که می‌فرماید:

﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَئِن أُخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ وَلَا نُطِيعُ فِيكُمْ أَحَدًا أَبَدًا وَإِن قُوتِلْتُمْ لَنَنصُرَنَّكُمْ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ﴾ [حشر: 11]

ترجمه: آیا آنانی را که منافق شدند، ندیدی که برای برداران کافر خود از اهل کتاب می‌گویند: اگر شما بیرون شوید با شما بیرون خواهیم شد و در مورد شما از هیچ کسی ابداً پیروی نمی‌کنیم؛ اگر بجنگید شما را یاری می‌رسانیم؛ درحالی که الله شاهد است که

آنان دروغ می‌گویند. اگر بیرون شوند با آنان بیرون نخواهند شد. اگر مقاتله کنند آنان را یاری نخواهند رساند. اگر به کمک شان بروند به عقب برمی‌گردند و یاری رسانده نخواهند شد.

گوش دهید ای مدال آوران! اگر شما این پرچم را بالای سرتان بلند کنید، شما ترس شدیدتری را از ترس الله به قلب‌های شان می‌اندازید. این بدین جهت است که آنان مردم نادان هستند.

﴿لَا يُفَاتِلُونَكُمْ جَمِيعًا إِلَّا فِي قُرَى مُحَصَّنَةٍ أَوْ مِنْ وَرَاءِ جُدُرٍ بَأْسُهُمْ بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ تَحْسَبُهُمْ جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّى ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ﴾ [حشر: ۱۴]

ترجمه: باهم با شما نمی‌جنگند مگر در قریه‌های دیوار شده و یا از پشت دیوار. مشکلات شان شدید است. تو آنان را یک دست می‌بینی؛ در حالی که دل‌های شان پراکنده است و این بدین جهت است که آنان مردم بی‌خردی هستند.

آیا برتر از سخن الهی سخنی هست؟ و فوق وعده‌ی الهی وعده‌ها و وعیده‌های دیگری هست؟ الله به شما اطمینان می‌دهد که اگر نیت خالصانه برای الله داشته باشید و برای اعلا‌ی کلمه‌ی الله بجنگید هرگز هیچ چیزی به آن‌ها منفعت نمی‌رساند. حکام منافق عرب و سایر سرزمین‌های مسلمانان که با آن‌ها توافق دارند، هیچ منفعتی به آن‌ها رسانده نمی‌توانند. اگر تلاش کنند که آنان را نصرت برسانند، به زودی آنان و یهود فرار خواهند نمود. این قول پروردگارتان است. این یک بشارت از سوی الله است که اگر در مسیر نصرت دین او قدم بردارید بدون شک نصرت تان می‌دهد.

﴿إِنْ تَنْصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ﴾ [محمد: ۷]

ترجمه: اگر الله متعال را یاری رسانید یاری تان می‌رساند و قدم‌های تان را استوار می‌گرداند!

آیا نمی‌بینید که دیوارهای بناشده توسط اسرائیل همانند دیوارهای است که بنی‌نضیر در زمان رسول الله صلی الله علیه وسلم به آن‌ها پناه برده بودند.

﴿وَوَظَنُوا أَنَّهُمْ مَانَعَتْهُمْ حُصُونُهُمْ مِنَ اللَّهِ فَأَتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ يُخْرِبُونَ بُيُوتَهُمْ بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ فَاعْتَبِرُوا يَا أُولِي الْأَبْصَارِ﴾ [حشر: ۲]

ترجمه: و گمان می‌بردند که قلعه‌های شان آن‌ها را از مؤاخذه‌ی الهی حفظ می‌کند؛ اما الله از جای آن‌ها را مؤاخذه نمود که گمان نمی‌بردند و در دل‌های شان ترس انداخت. خانه‌های شان را به دست‌های خودشان و دست‌های مؤمنین تخریب می‌کردند. پس عبرت بگیرید ای صاحبان خرد!

این بشارتی از سوی الله برای شماست و بشارتی از سوی رسول الله صلی الله علیه وسلم که فرموده است: یهود با شما می‌جنگد و شما آن‌ها را می‌کشید؛ نگفت که با آن‌ها می‌جنگید؛ چنان چه می‌فرماید:

«تقاتلكم يهود فتقتلونهم حتى يختبئ اليهودي وراء الشجر والحجر فيقول الشجر والحجر: «يقول الشجر والحجر يا مسلم يا عبدالله هذا يهودي ورائي فاقتله»

ترجمه: یهود با شما می جنگد و شما با آنها می جنگید تا آنکه یهودی پشت درخت و سنگ پنهان می شود؛ سپس درخت و سنگ می گوید: سنگ بخاطر تو به سخن در می آید، درست برای تو سخن می گوید. ای مسلمان! درخت و سنگ می گوید: ای مسلمان ای بنده ی الله! این یهودی است، آن را بکش!

این بشارت الله متعال برای شماست، این فرصت تاریخ برای شماست؛ پس منتظر چه هستید؟ لطفاً منتظر دجالی هستید که خون میلیون ها مسلمان را در شام و در سوریه ریختاند؟ و او افتخار می کند که به کمک فلسطین شتافته است؟ زمانی که مردم غزه نیرنگ شان را در یافتند، آنها را رسوا نموده و ترک کردند، آنها رفتند در جنوب لبنان پهلوانی می کنند. منتظر چه هستید؟ لطفاً منتظر کی هستید؟ اگر این وقت شما و فرصت شما نیست، پس فرصت شما کی هست؟ آیا گریه ی اطفالی که می بیند خانه های شان روی سر خانواده های شان فروریخته است؟ آیا فریاد نوحه کنندگان که برای تان می گویند: وا معتصما! وا اسلاما! به گوش تان نرسید؟ آیا فریادهایی که کوه ها را به حرکت در آورد، شما را به حرکت نیاورد؟ دل های تان را چه شده؟

ای تبه کاران! ای گناه کاران شما را چه شده که معنی اطاعت از الله را نمی فهمید و برای او جل جلاله ارزش قایل نیستید؟ پس کجا به درد امت خود می خورید؟ به والله ننگ است بر شما! شما مدال های تان، شمشیرهای تان و رتبه های تان تا زمانی که امت و دین خود را یا ری نرسانید و برای بلند کردن پرچم خویش و به زیر کشاندن پرچم های جاهلیت در زمین نشتابید، ناشناخته و هیچ هستید. شما تا زمانی که گناه کار برآنچه هستید با شید چیزی نیستید.

ای برادران گرامی! بدانید که جنگ بزرگ ما با گروه اندکی از یهود نیست که پراکنده در آفاق هستند. قسم به الله آنها جز سایه های کاخ هایی نیست که در ماحول شان قائم هستند. زمانی که کاخ از بین برود، سایه اش نیز از بین خواهد رفت. رژیم یهود سایه ی کاخ های طغیان و خیانتی هست و آنها نماینده های غربی در سرزمین های تان هستند؛ آنانی که برای یهود در سرزمین فلسطین رژیم را اقامه کردند. آنان دشمنان حقیقی شما هستند؛ پس باید در سرزمینی از سرزمین های اسلامی کاخی به لرزه در آید و پرچم لا اله الا الله محمد رسول الله برپا شود و باید امیری برای جهاد، صفوف مسلمین را منظم کند و قول الله سبحانه و تعالی را در میان شان محقق کند آنجا که فرموده است:

﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًا كَانَهُمْ بُنْيَانًا مَرْصُوصًا﴾ [صف: ۴]

ترجمه: بدون شک الله کسانی را که با صف واحد همانند بنای آهنین در راهش می جنگند، دوست دارد.

روزی که صاحب دولت و پرچم بلندی شدید، آزادی فلسطین از ساده ترین حقوق خواهد بود. روزی که شریعت الهی را حاکم ساخته و ارتش ها مجاهد راه الله شوند، آسان ترین و ساده ترین حق و از ساده ترین وظایف آزادسازی فلسطین است؛ اما این جنایت کاران از آن یک معضله ساختند و از آن قضیه ای ساختند که گویا هیچ انسانی به آن نزدیک شده نمی تواند و این که باید با بدترین مخلوق الله زندگی و مماشات کرد. آنانی که الله در موردشان فرموده است:

﴿لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِلَّذِينَ آمَنُوا الْيَهُودَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا﴾ [مائده: ۸۲]

ترجمه: بدون شک کینه توزترین مردم نسبت به مؤمنین را یهود و کسانی که مشرک هستند خواهی یافت!

اقول قولی هذا و استغفرالله لی و لکم!

برگرفته از مجله ی الوعی شماره 448-449

جمادی الاولى-جمادی الآخر 1445هـ.ق.

مترجم: حبيب اسلمى